§. 375. Agga (ütles ta) senni kui ma Hinge heidan, ei lasse ma omma täit Waggadust mitte enneseſt ärralahkuda; ommast Digusseſt peab ma kinni, ja ei jäeta sedda mitte mahha; mo Südda ei wõtta mitte mind laita mo Ello Päwade pärraſt. Mo Waenlane sago öälaks arwatud, ja kes mo wasto seiswad, pöraseks Seſt mis on Sallalikko Lotus, kui Jummal ta Ello ärraleikab, ja temma Hinge wäljalükkab? Kas Jummal peaks temma Kissendamist kuulma, kui temmale kitsas kätte tulleb? Ei keggoniſt!

§. 376. Kuſt leitakse Tarkus, ja kus on Moistusse Paik? Ei tea waene Innimenne, mis ta makſab, ja sedda ei leita mitte Ellawatte Ma pealt. Süggawus ütleb: ei sedda polle minno sees, ja Merri ütleb: ei polle sedda minno jures. Kül temma on ärrapettetud keikide Ellawatte Silmade eeſt; agga Jummal moistab ärra temma Teed, ja teab temma Paika, ja ütleb Innimesele: Wata, „Issanda Kartus se on Tar„kus, ja kurjaſt ärralahkuma, se on Mois„tus!“

§. 377. Oh! (ütles Jjob weel) kes teeks et ma ollekſin nenda kui endiste Kude sees, nenda kui neil Päiwil, kui Jummal mind hoidis, kui se Keigewäggewam alles mo jures olli; kui keik Rahwas mind auustaſid, ja Würstid ja Pealikkud Kät Su peale pannid minno eeſt! Kui ühhegi Körw mind kulis, se kitis mind önsaks, ja kelle Silm mind näggi, se andis head Tunnistuſt. Seſt ma peäſtſin sedda Willetsat, ja waese Lapsel ollin ma Abbimees: Pimmedal ollin ma Silmaks, ja Jallaks sellele, kes lonkas; Waestele ollin ma Issaks, ja järrelkulajaks sell, kedda ma ei tunnud. Sepärraſt mõtlesin minna: Kül ma heidan Rahho sees Hinge, ja saan Päiwi ni palio Kui Liiwa, minno Au olli ikka uus mo jures,